

ผลการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่ออิสระแห่งตน
ของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1

*Effects of The Existential Group Counseling on Autonomy
of The First Year Nursing Students*

จินตนา เปี้ยแก้ว*

Chintana_1717@hotmail.com

วรกร ทรัพย์วิระปรกรณ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบผลการ
พิจาราระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและ ระยะติดตามผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็น
นิสิตพยาบาลชั้นปีที่1 ประจำปีการศึกษา 2556 ที่มีคะแนนอิสระแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา โดยใช้
วิธีการสุ่มอย่างง่าย ที่มีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม
8 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบวัดอิสระแห่งตน และโปรแกรมให้การปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ในกลุ่ม
ทดลองจะได้รับการปรึกษา สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ติดต่อกัน 6 สัปดาห์ รวมเป็น 12 ครั้ง ครั้งละ 60 – 90 นาที ส่วนกลุ่ม
ควบคุมจะไม่ได้มีการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ระยะการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการ
ทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภท
หนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึง
ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของบอนเฟอร์นีย์

ผลการวิจัย พบว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม มีค่าเฉลี่ยอิสระ
แห่งตนสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมในระยะหลังทดลอง และระยะ
ติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะ
นิยมมีค่าเฉลี่ยอิสระแห่งตนในระยะ หลังทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่า ระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : อิสระแห่งตน การศึกษากลุ่ม ทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม

*นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purposes of this research were to study the autonomy of the first year nursing students and to compare the results of the consultation period; pre-trial, post-trial, and follow up. The participants used in this research were 16 students who were the first year nursing students year 2556. They had autonomy score lower than the 25th percentile. They were randomly assigned into two groups of eight; experimental group and controlled group. The research tools were autonomy scale and counseling program based on existentialism. The experimental group received 60-to-90-minutes counseling twice a week for 6 consecutive weeks (12 times in total) while the controlled group did not. The data collection was divided into three phrases; pre-trial, post-trial and follow up. The data were analyzed with repeated measures of variance; one variable between groups and one variable within group. When the difference was detected, it was tested with Bonferroni procedures. The research result shown that the autonomy of the the first year nursing students who received counseling based on existentialism was higher than the control group in post-trial and follow up period at .05 significance level. Moreover, autonomy of the first year nursing students who received the counseling in post-trial and follow up period was higher than the pre-trial period at .05 significant level.

Keywords : Autonomy, Group Counseling, Existential Theory.

บทนำ

การศึกษาวิชาชีพการพยาบาลเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งต้องพัฒนาให้เป็นระดับสากลตามแผนพัฒนาของสภาวิชาชีพฯ คือสภาการพยาบาล และตามนโยบายกระทรวงศึกษา เพื่อรองรับต่อการเปิดเสรีทางการค้า การบริการ การลงทุน และแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเริ่มจากการทำข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกอาเซียนในการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีซึ่งวิชาชีพการพยาบาลเป็น 1 ใน 7 วิชาชีพที่อาเซียนให้ความสำคัญ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเชื่อมโยงนโยบายด้านการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลให้สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษา (วิจิตรา กุสุมภ์และคณะ, 2553, หน้า 193) สำหรับนิสิตพยาบาลในมหาวิทยาลัยบูรพานั้น โดยเฉพาะนิสิต ปริญญาตรีชั้นปีที่1 เป็นวัยที่อยู่ในช่วงรอยต่อจากมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าสู่รั้ว

มหาวิทยาลัย มาเป็นนิสิตระดับอุดมศึกษา นิสิตต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือข้อกำหนดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย โดยเคร่งครัด ต้องมีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ การประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ เหตุที่นิสิตต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถาบันที่แตกต่างไปจากสภาพแวดล้อมที่เคยเป็นอยู่เดิม จึงเกิดความวิตกกังวล บางรายมีอาการซึมเศร้า เบื่อหน่าย ท้อถอยไม่อยากเรียน รวมไปถึงนิสิตใหม่ มักจะมีปัญหากับนักศึกษารุ่นพี่จากระบบ Seniority (ระบบอาวุโส) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นิสิตพยาบาลต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเรียนที่จะเกิดขึ้นอีก สิ่งเหล่านี้ อาจส่งผลให้ไม่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา ดังนั้นระยะเวลาในการศึกษาในชั้นปีที่ 1 จึงเป็นระยะวิกฤตที่สำคัญ ที่มีผลต่อการใช้ชีวิตต่อไป 4 ปีของนิสิต หากไม่สามารถแก้ปัญหาปรับตัวให้ผ่านวิกฤติไปได้ อาจส่งผลให้นิสิตไม่

สามารถศึกษาต่อไปจนสำเร็จการศึกษาได้ จากเหตุผลดังกล่าว สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึง การขาดอิสรภาพและความเป็นตัวเอง ของนักศึกษาพยาบาล หรือความเป็นอิสระแห่งตนที่ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Boughn (1998) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอิสระแห่งตนของนิสิตหญิงจากหลายๆสาขา ผลการวิจัยพบว่านิสิตสาขาพยาบาลศาสตร์ มีระดับของอิสระแห่งตน ต่ำกว่านิสิตหญิงในแผนก สาขาวิชาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิชาชีพการพยาบาลให้ความสำคัญมากต่อการพัฒนาอิสระแห่งตน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ (Ballou, 1998) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านิสิตพยาบาลมีอิสระแห่งตนอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ได้นำมาออกมาใช้

Franken (2005) ได้กล่าวถึง วิธีการในการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มพูนอิสระแห่งตนแก่ตนเอง จากมุมมองของนักนิยมการกำหนดตนเอง (Self-determinists) คือ Ryan & Deci การให้รางวัล ไม่สามารถที่จะสร้างอิสระแห่งตนได้ โดยที่ผลการศึกษาเป็นจำนวนมากพิสูจน์ให้เห็นว่า อิสระแห่งตนไม่ใช่ปัจจัยเชิงสาเหตุเพียงปัจจัยเดียว แต่อิสระแห่งตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มปัจจัย ซึ่งแต่ละปัจจัยไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพียงลำพัง อิสระแห่งตนจึงจำเป็นต้องมีความเกี่ยวเนื่องกับการสร้างความสัมพันธ์ และความสามารถของบุคคลอีกด้วย กล่าวคือ ทฤษฎีการกำหนดตนเองของ Ryan & Deci ให้ความสำคัญกับพื้นฐานความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ มีอยู่ 3 ประการ ได้แก่ ความต้องการมีความสามารถ (Competence) ความต้องการสัมพันธ์ภาพซึ่งกันและกัน (Relatedness) และความต้องการเป็นอิสระหรืออิสระแห่งตน (Autonomy) หรือ การกำหนดด้วยตนเอง (Self-determination) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์ ทำให้เกิดความพึงพอใจในความต้องการและช่วยให้คนเกิดแรงจูงใจ สำหรับความเป็นอิสระแห่งตน การกำหนดด้วยตนเองค่อนข้างดีกว่าการถูกควบคุมเพราะจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกของความเป็นตัวของตัวเองได้ในที่สุด

วิธีการศึกษาแบบอัตถิภาวะนิยม จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการช่วยพัฒนาอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาล ทฤษฎีการศึกษาแบบอัตถิภาวะนิยมมีแนวคิดที่สำคัญ คือ มนุษย์แตกต่างจากสัตว์อื่นตรงที่มีการตระหนักรู้ในตนเองและมีทางเลือกอย่างอิสระ ถึงแม้ว่าจะมีเงื่อนไขทางสังคมเป็นตัวกำหนด แต่มนุษย์สามารถเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายใต้การตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อจำกัดเหล่านี้ และสามารถกำหนดได้ว่า จะยอมให้สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลกับเขาหรือไม่ นอกจากนี้การตระหนักรู้ทำให้มนุษย์ยอมรับว่าความมีอิสระและความผิดชอบเป็นสิ่งที่ต้องมีควบคู่กันในการเลือกและการกระทำ (Corey, 2008) นักภาวะนิยมมองว่าความเป็นไปในชีวิตเกิดจากผลของทางเลือกที่เราเลือก ตลอดชีวิตเราต้องเจอกับทางเลือกต่างๆ อย่างต่อเนื่อง การกระทำของเราสืบเนื่องมาจากทางเลือกที่เราต้องการจะเป็น มนุษย์จึงต้องรับผิดชอบผลลัพธ์ที่เกิดจากการกระทำของตน ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว (Corey, 2008)

Viktor E. Frankl จิตแพทย์ผู้เสนอแนวคิดอัตถิภาวะนิยม ได้ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างอิสรภาพและความรับผิดชอบ เขาเชื่อว่าคนเรามีอิสรภาพเสมอ อย่างน้อยที่สุดเราก็สามารถเลือกเจตคติที่มีต่อสถานการณ์ โดย Frankl ได้กล่าวถึงประสบการณ์ตรงของเขาในค่ายคุมขังเชลยชาวยิวของนาซีเยอรมัน นักโทษทุกคนถูกจำกัดอิสรภาพ เขายืนยันว่าแม้ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังและไร้อำนาจที่สุด คนยังสามารถเป็นนายของตัวเองได้เพราะสามารถเลือกเจตคติที่มีต่อสถานการณ์ได้ และเขาเชื่อว่าอิสรภาพของมนุษย์ไม่ใช่อิสรภาพจากสถานการณ์ที่มีเงื่อนไข แต่เป็นความสามารถยืดหยุ่นอย่างมีอิสรภาพเพื่อเผชิญกับสถานการณ์นั้น (Corey, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับนิสิตพยาบาลปีที่ 1 ที่รู้สึกกดดันไม่มีอิสรภาพ จากสถานการณ์ที่ต้องอยู่ในการเรียนที่เข้มงวด กฎระเบียบที่เคร่งครัด อยู่ในระบบอาวุโส ที่รุ่นพี่มีอำนาจเหนือกว่า ส่งผลให้นิสิตพยาบาลรู้สึกขาดอิสระ มีอิสระแห่งตนต่ำ การนำทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมาประยุกต์

ใช้ในกลุ่ม โดย สมาชิกกลุ่มภาวะนิยมจะต้องเผชิญความ
จริงเกี่ยวกับการดำรงชีวิตว่าเขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงจาก
อิสระและความรับผิดชอบ และต้องยอมรับว่าอิสระและ
เสรีภาพในชีวิตนำมาซึ่งความวิตกกังวล เนื่องจากมีความ
เสี่ยงที่จะต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆและต้องรับ
ผิดชอบผลจากการตัดสินใจ การปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัต
ถิภาวะนิยม จะช่วยให้สมาชิกแต่ละคนพิจารณา
ปัญหาในการตัดสินใจเลือก ซึ่งมักประสบกับข้อจำกัด
ต่างๆ หรือบางคนอาจปฏิเสธที่จะมีอิสระในชีวิต ซึ่ง
สมาชิกจะแสดงออกโดย การพูดเกี่ยวกับความรู้สึกไร้
ความช่วยเหลือ ไร้พลัง และมักโทษว่าความเจ็บปวดที่
ได้รับนั้น เกิดมาจากผู้อื่นเป็นผู้กระทำ หรือสถานการณ์
ภายนอกบังคับ การปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม
จะสะท้อนให้สมาชิกตระหนักได้ว่า เขาสามารถกำหนด
โชคชะตาของตนเอง รู้ถึงศักยภาพและพลังของตนทำให้
เข้าใจถึงความอิสระและความรับผิดชอบในชีวิตมากขึ้น
(Corey, 2008, p 222)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว มา
ข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำทฤษฎีการปรึกษา
กลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม มาใช้เพื่อพัฒนาอิสระแห่งตน
ของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 เมื่อนิสิตสามารถพัฒนาอิสระ
แห่งตนได้มากขึ้น คือการที่สามารถยอมรับกับอิทธิพล
จากภายนอก อยู่กับสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่ได้ ก็จ
นำไปสู่การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยบูรพา ตามกฎระเบียบ
ที่มีได้อย่างมีความสุขตั้งแต่ปี 1 จนถึงกระทั่งประสบความสำเร็จ
ทางด้านการศึกษาและก้าวสู่บทบาทของวิชาชีพ
พยาบาลที่ดีต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี
อัตถิภาวะนิยมต่ออิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาล ชั้นปี
ที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษ
ากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมีอิสระแห่งตนสูงกว่า นิสิต
พยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตาม
ทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมในระยะหลังการทดลอง
2. นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษ
ากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมีอิสระแห่งตนสูงกว่า นิสิต
พยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตาม
ทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมในระยะติดตามผล
3. นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษ
ากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมีอิสระแห่งตนในระยะหลัง
การทดลอง สูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง
4. นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษ
ากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมีอิสระแห่งตนในระยะ
ติดตามผล สูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตที่ใช้
ในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ประชากร เป็นนิสิตพยาบาลชั้นปีที่1
มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
จำนวน 170 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยบูรพา ทำแบบวัดอิสระแห่งตน รวมคะแนน
นำคะแนนมาเรียงลำดับจากน้อยไปมาก คัดเลือกผู้ที่มี
อิสระแห่งตนต่ำกว่า เปอร์เซนไทล์ที่ 25 และสมัครใจ
เข้าร่วมในการวิจัยจำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเข้า
เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

3.2 ตัวแปรต้น คือ วิธีการให้การปรึกษากลุ่ม
และระยะเวลาของการทดลอง

- 1) วิธีการให้การปรึกษากลุ่ม

- 1.1) ได้รับวิธีการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม
- 1.2) วิธีปกติ
- 2) ระยะเวลาของการทดลอง แบ่งเป็น 3 ระยะ
 - 2.1) ระยะก่อนการทดลอง (Pre-trial)
 - 2.2) ระยะหลังทดลอง (Post-trial)
 - 2.3) ระยะติดตาม (Follow-up)
- 3.2 ตัวแปรตาม คือ อิสระแห่งตน

นิยามศัพท์เฉพาะ

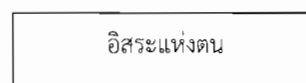
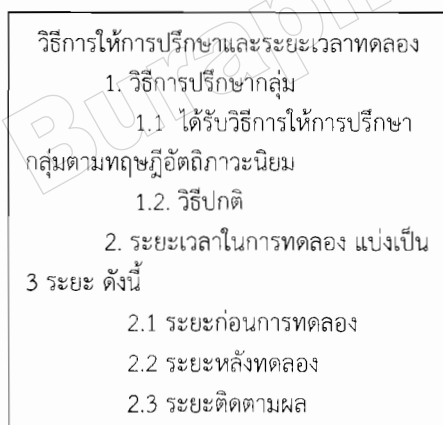
1. อิสระแห่งตน (Autonomy) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออก ซึ่งความสามารถที่บุคคลใช้ความคิด ความรู้สึก การตัดสินใจด้วยการกำกับตนเอง โดยไม่ยอมที่จะถูกครอบงำทางสังคม แต่สามารถยอมรับอิทธิพลจากภายนอกได้ โดยเป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคมอย่างมีความรับผิดชอบในการกระทำ และสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นได้นอกจากนี้ยังหมายถึง รวมถึง ความเชื่อมั่นในการเลือกเป้าหมายของตนเอง และมีการพัฒนาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของตนเองอีกด้วย

2. การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม หมายถึง วิธีการให้การปรึกษาช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบอัตถิภาวนิยม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้รับการปรึกษารู้จักและเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะศักยภาพของตนเอง ทั้งด้านความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเอง วางแผนจัดการและเลือกดำเนินชีวิตของตนเอง อย่างเป็นอิสระและมีคุณค่า มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต รับผิดชอบต่อการดำรงชีวิตของตน ยอมรับตนเอง พร้อมทั้งอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ภายใต้สัมพันธภาพของการให้การปรึกษาที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น เปิดเผย มีการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเริ่มต้นให้การปรึกษา 2) ขั้นดำเนินการให้การปรึกษา และ 3) ขั้นยุติการให้การปรึกษา
3. วิธีปกติ หมายถึง วิธีการที่นิสิตพยาบาลเข้าเรียนตามปกติในหลักสูตรการเรียนการสอน แต่ไม่ได้เข้าร่วมกระบวนการปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ผู้วิจัยจัดกระทำขึ้น

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยศึกษาจากแนวทางต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 แบบ

1. แบบวัดอิสระแห่งตน The Learning Climate Questionnaire (LCQ) มาใช้ เป็นแบบวัดอิสระแห่งตน เกี่ยวกับการเรียนรู้ข้อความเป็นเหตุการณ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต เป็นแบบวัดอิสระแห่งตนที่พัฒนามาจากทฤษฎี Self Determination Theory (SDT) ของ Ryan & Deci แบบวัดมีทั้งหมด 15 ข้อ โดยแต่ละข้อให้เลือกตอบตามความรู้สึก มี 7 ระดับ ตั้งแต่ ระดับ 1 ถึง ระดับ 7

2. โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมประกอบด้วยการปรึกษากลุ่ม 12 ครั้ง ครั้งละ 60-90 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขออนุญาตทำการศึกษาวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นตอนการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นิสิตพยาบาลทำแบบวัดอิสระแห่งตนหลังจากนั้นเลือกนิสิตพยาบาลชั้นปีที่1 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอิสระแห่งตนโดยรวมตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จากนิสิตพยาบาลชั้นปีที่1 ทั้งหมดที่ได้ทำแบบวัดอิสระแห่งตน และสอบถามความสมัครใจที่จะเข้าร่วมในการทำวิจัย ทำการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

2.2 ระยะทดลอง ดำเนินการปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่1 ที่เป็น

กลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการทดลอง โดยให้การปรึกษาจำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้งๆ ละ 1 – 1 ชั่วโมง 30 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับวิธีปกติ

2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้วผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทั้งหมด 16 คน ทำแบบวัดอิสระแห่งตนอีกครั้ง

2.4 ระยะติดตามผล หลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดอิสระแห่งตนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลแยกเป็น 2 ประเด็นได้ดังนี้

1. นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม มีระดับอิสระแห่งตน ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ระยะก่อนการทดลองทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยอิสระแห่งตนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปถึงระยะหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมีคะแนนเฉลี่ยอิสระแห่งตนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเว้นระยะไว้ 2 สัปดาห์ทำการติดตามผลอีกครั้ง พบว่า กลุ่มที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมมีคะแนนเฉลี่ยอิสระแห่งตนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลองหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F
ระยะก่อนการทดลอง				
Between group	1	1	1	0.016
Within group	42	2558	60.905	
ระยะหลังการทดลอง				
Between group	1	517.562	517.562	8.498*
Within group	42	2558	60.905	
ระยะติดตามผล				
Between group	1	517.562	517.562	13.571*
Within group	42	2558	60.905	

ปรับค่า df เป็น $F_{(1,36)} = 4.11$

* $p < .05$

จากผลการทดลองนิสิตที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เนื่องจากการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี อัตถิภาวนิยมสามารถสร้างกระบวนการการสร้างสรรค์สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้นำกลุ่มกับสมาชิกกลุ่ม และสมาชิกภายในกลุ่มด้วยกัน ก่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพอันดีต่อกัน ส่งผลให้สมาชิกกลุ่มกล้าที่จะเปิดเผยเรื่องราวความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมา โดยการให้การปรึกษาแบบอัตถิภาวนิยมมีเป้าหมายช่วยให้ผู้รับการปรึกษารับรู้เกี่ยวกับตนเองมากขึ้น มีเสรีภาพในการตัดสินใจด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบและนำชีวิตของตนเอง บุคคลสามารถพัฒนาตนเอง เข้าใจตนเองและเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆเพิ่มขึ้น มีวุฒิภาวะทางจิตเพิ่มขึ้นจากการตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง สามารถควบคุมบงการชีวิตของตนเองแทนที่จะตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขของสังคม หรือยินยอมให้ตนเองตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมอย่างสิ้นเชิง และเลือกกระทำโดยยึดเป้าหมายของตนเองที่ได้เลือกสรรแล้วว่าเป็นเป้าหมายที่มีคุณค่า และสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

ผลการวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการสนับสนุนแนวคิดในการพัฒนาอิสระแห่งตน ของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ว่าสามารถนำมาใช้พัฒนาอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้นิสิตมีอิสระแห่งตนสูงขึ้นอาจจะมีปัจจัยมาจากองค์ประกอบของโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม และการสร้างอิสระแห่งตน ของสมาชิกกลุ่มด้วย ดังนี้

1.1 ในการสร้างบรรยากาศของการสร้างสรรค์สัมพันธ์ภาพภายในกลุ่ม การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม เน้นการแลกเปลี่ยนและทำงานร่วมกันระหว่างผู้บำบัดและผู้รับการบำบัด ให้ความสำคัญต่อสัมพันธ์ภาพของผู้นำกลุ่มกับสมาชิก รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพราะสัมพันธ์ภาพที่ดีจะทำให้สมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม เกิดความไว้วางใจกันพร้อมที่จะเปิดเผยและกล้าแสดงความรู้สึก และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ดังการเข้าร่วมการให้การปรึกษาครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ที่ทำกิจกรรม โดยให้สมาชิกแต่ละคนบอกถึงลักษณะเด่นของตนเอง และ

ให้สมาชิกกลุ่มทำท่าทางที่แสดงถึงตัวตนของผู้รับการศึกษา ทั้งสองกิจกรรมส่งผลให้สมาชิกเกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจกัน บรรยากาศภายในกลุ่มเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ทำให้เกิดมิตรภาพที่ดีภายในกลุ่ม ซึ่งคุณภาพของสัมพันธภาพในการบำบัดเป็นพลังสำคัญในการบำบัด สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกกับสมาชิก มีส่วนช่วยให้สมาชิกเปลี่ยนแปลง

1.2 ในระหว่างการปรึกษา สมาชิกกลุ่มให้ความสนใจและให้ความร่วมมือ ในการเข้ากลุ่มเป็นอย่างดี สามารถทำความเข้าใจกับเป้าหมายในชีวิตของตัวเองได้อย่างชัดเจน และมีอิสระ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนกระบวนการให้การปรึกษา สามารถทำให้สมาชิกกลุ่มได้มีเวลาทบทวนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างชัดเจน ยอมรับ และมองเห็นเป้าหมายในชีวิตไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งสมาชิกกลุ่มยังได้สะท้อนความคิด และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ กับเพื่อนสมาชิกด้วยกัน จึงทำให้ได้มุมมองที่สามารถสะท้อนส่งเสริมให้มีความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างชัดเจน ได้มองเห็นข้อบกพร่องของตนเอง และพร้อมที่จะเดินหน้าแก้ไขสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น และเมื่อตัดสินใจแล้วก็มุ่งมั่นในการกระทำไปสู่จุดหมายที่ได้ตัดสินใจเลือกเพื่อชีวิตในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม มีการพัฒนาอิสระแห่งตนอย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบด้วยโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม แบบอัตถิภาวะนิยม อีกทั้งยังเน้นพัฒนาอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ด้วยเป็นผลทำให้นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม มีค่าเฉลี่ยอิสระแห่งตนใน

ระยะหลังทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริภัก พูลโภคผล (2547) ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มแนวโลกเทอร่าปีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ติดเชื้อเอดส์ ผลการวิจัยพบว่าผู้ติดเชื้อเอดส์ กลุ่มทดลองมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาตัม นิละไพจิตร (2548) ศึกษาการปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขัง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มทดลองมีคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ มุกตาม่วง (2551) ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนวัยรุ่นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมมีการตระหนักรู้ในตนเองมากกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม มีคะแนนเฉลี่ยอิสระแห่งตนในระยะหลังการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และในระยะติดตามผลสูงกว่ากว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาล ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของบอนเฟอรินี (Bonferroni)

คะแนนเฉลี่ย	ระยะก่อน การทดลอง	ระยะหลัง การทดลอง	ระยะ ติดตามผล
	53.875	80.625	83
ระยะก่อนการทดลอง (53.875)	-	26.75*	29.125*
ระยะหลังการทดลอง (80.625)	-	-	2.375*
ระยะติดตามผล (83)	-	-	-

* $p < .05$

ทั้งนี้ เป็นผลมาจากนิสิตที่ได้รับโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ได้รับการเน้นย้ำความสามารถในการเผชิญปัญหา ยอมรับตนเอง สามารถเลือกตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการพัฒนาอิสระแห่งตนในโปรแกรมการศึกษาในแต่ละครั้งที่ผ่านไป แล้วส่งผลให้นิสิตที่ได้รับโปรแกรมการปรึกษากลุ่มนี้มีทักษะทางชีวิตและแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน เพราะในโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวคิดอัตถิภาวนิยมเน้นการสำรวจทางเลือกซึ่งจะช่วยให้สมาชิกมีชีวิตที่มีความหมาย การตระหนักว่าตนเองอยู่ในสภาวะเป็นเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำ เราจะเริ่มเปลี่ยนแปลง กระบวนการกลุ่มจะช่วยให้เราเข้าใจว่าเราสามารถเลือกที่จะเป็นผู้สร้างชีวิตของตนเอง (Corey, 2008, หน้า 235) และก่อนการเริ่มการปรึกษาทุกครั้งผู้นำกลุ่ม จะมีการทบทวนการให้คำปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา ในทุกครั้ง ซึ่งสิ่งนี้เป็นการเน้นย้ำ และทบทวน นอกจากนี้การปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม เน้นการแลกเปลี่ยนและทำงานร่วมกันระหว่างผู้ให้การศึกษาและผู้รับการปรึกษา ให้ความสำคัญต่อสัมพันธ์ภาพของผู้นำกลุ่มกับสมาชิก รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม กำลังใจจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่มนั้นสำคัญ สมาชิกในกลุ่มสามารถเปิดเผยเรื่องราวต่าง ๆ ประสบการณ์และความรู้สึกของตัวเอง ระหว่างสมาชิกกลุ่ม และผู้นำกลุ่ม เพื่อเป็นข้อคิด

เป็นการร่วมแบ่งปันประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนสมาชิกด้วยกัน และกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ได้รับการปรึกษาตามโปรแกรมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวมเป็น 12 ครั้ง ครั้งละ 60 - 90 นาที จึงส่งผลให้แม้ภายหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ยังคงใช้ประสบการณ์ที่ได้รับจากระยะการทดลอง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถจัดการชีวิตโดยใช้ความคิด ความรู้สึก การตัดสินใจด้วยตนเอง โดยเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมอย่างมีความรับผิดชอบในการกระทำ และสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นได้นอกจากนี้ยังหมายรวมถึง ความเชื่อมั่นในการเลือกเป้าหมายของตนเอง และมีการพัฒนาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของตนเองอีกด้วย จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยในระยะติดตามผลมากกว่าระยะก่อนการทดลอง และมากกว่าระยะหลังการทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมเจอร์ (Majer, 1992) ที่ได้ศึกษาประเมินผลการเข้าร่วมโปรแกรมการบำบัด 12 ชั้น ในแนวของการพบความหมายในชีวิตของผู้ติดยาเสพติด ทั้งติดสุราและยาเสพติด พบว่า ยังมีระยะการเข้าโปรแกรมการบำบัดนานเท่าใด ก็ยังมีแนวโน้มว่าจะพบความหมายในชีวิต ถึงแม้ว่าผู้เข้าโปรแกรมการบำบัดจะต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานที่ไม่สามารถจะ

หลีกเลี่ยงได้ระหว่างการบำบัด แต่เขาจะรับรู้ได้อย่างมีความหมายต่อความทุกข์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภางค์ สำฤทธิ์ (2552) ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มแบบ อัตถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลมีความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าระยะหลังทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ศรวณีย์ อันสะโก (2548, หน้า 94) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี อัตถิภาวะนิยมที่มีต่อความหวังของผู้พิการจากโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ พัทยา ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ในระยะหลังการทดลอง และติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมสามารถช่วยสร้างอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ได้เป็นอย่างดี โดยระดับอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติเช่นกัน ซึ่งในการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ได้พัฒนาอิสระแห่งตนและสามารถนำมาปรับใช้กับตนเองได้ ผลคะแนนเฉลี่ย อิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่า การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมสามารถพัฒนาอิสระแห่งตนกับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยพบว่า การให้การปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมสามารถช่วยพัฒนาอิสระแห่งตนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ได้ดีขึ้น ดังนั้นอาจารย์ นักจิตวิทยา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นำทักษะการให้การปรึกษาแบบอัตถิภาวะนิยมไปประยุกต์ใช้กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่เข้าใหม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการดูแลนิสิตพยาบาล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรมีการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการให้การปรึกษาของอาจารย์ผู้สอนนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแบบสอบถามอิสระแห่งตน ใช้ในกลุ่มทดลองกลุ่มเดิม เมื่อนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ขึ้นอยู่ชั้นปีที่ 2 จะได้เป็นการวิจัยต่อเนื่อง จะส่งผลให้ทราบถึงการเรียนรู้ของผู้ที่เคยเข้าร่วมการทดลอง การนำมาใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบความคงอยู่ของอิสระแห่งตน แม้เวลาจะผ่านไปนานระยะหนึ่ง ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยก็จะได้นำมาส่งเสริมเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลนิสิตพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพ

2. ควรมีการศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่ออิสระแห่งตน ของกลุ่มคนอื่น ๆ เช่น ผู้ต้องขัง ผู้พิการ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก กลุ่มคนที่เป็นโรคเอดส์ บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน เป็นต้น เพื่อที่จะได้สามารถเป็นแนวทางในการดูแล ช่วยเหลือบุคคลกลุ่มอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ควรนำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาศึกษาในกลุ่มนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 เพื่อให้ทราบข้อมูลของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 โดยละเอียดทุกด้านในลักษณะเจาะลึก เพื่ออาจารย์ นักจิตวิทยา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบข้อมูลจะได้เข้าใจในตัวนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 มากขึ้นและให้การดูแลได้อย่างถูกต้องเป็นไปด้วยความเข้าใจ

เอกสารอ้างอิง

- วิจิตรา กุสุมภ์. (2553). *ประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพการเป็นพยาบาล*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพานิชย์.
- สิริภัก พูลโภคผล. (2547). *ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแนวโลกเทอราปีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ป่วยติดเชื้
ในคามิลเลียน โฮเซีเยล เซนเตอร์*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิชาติ มุกตาม่วง. (2551). *ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียน
วัยรุ่นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาดัม นิละไพจิตร. (2548). *ศึกษาการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขัง*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Ballou, A.K. (1998). A concept analysis of autonomy. *Journal of Professional Nursing*, 14(2),
102-110.
- Boughn, S. (1988). A lack of autonomy in the contemporary nursing student: A comparative
study. *Journal of Nursing Education*, 27, 150-155.
- Corey, G. (2008). *Theory & practice of group counseling* .(7th ed). Belmont, CA: Thomson Brooks/
Cole.
- Franken, Darrell. (2005). *Personal strengths: Positive psychology*. Miami: Wellness.